

یکی دعا ز سر صدق نیز خواهیم کرد

که گوید آمین روح الامین بقلب حمیم

بقای میرزا ابوالفضل پور رادش بساد

که هست کھف امان خلق را بفضل عمیم

دیگر یگانه برادرش مفرخ و تحریر

که محسن است هم از نام و هم بطبع کریم

دیگر جهان فضائل ستوده شیخ اجل

که دین جعفری از وی قوی شده است و قویم

دیگر ملاذ امل مرتضای تانسی بك

گرفت ملك شریعت بنام او تنظیم

رواق شرع کنوزین چهاررکن به پا است

محیط کعبه دین هریکی چو دکن حطیم

ملاذ این همه کان یادگار ساز قدیر

پناه این فضلا بساد کردگار قدیم

دیگر کسان همه در دعوتند طبل نهی

چه سود نعره طبل نهی بزیر کلیم

ملك خصال بر ابراهیم آیه الله فارس

دو باره شد بمحلات باغ خلد مقیم

هزار و سیصد و سی و شش از جهان چه برفت

برفت و مدام جهان از چو نماند عقیم

سرود باز به تاریخ او فصیح الملك

بین شعبه جنت مقام ابراهیم

تألیفاتی هم از آن مرحوم بجای مانده است که از آنجمله:

۱- تقریرات اصول مرحوم میرزای شیرازی

۲- تقریرات فقه، مرحوم میرزای شیرازی

۳- حاشیه بر رساله استصحاب مرحوم شیخ مرتضی انصاری

۴- درر الافکار فی صحفه بیع الخیار

۵- رساله فی الرد علی الحاج محمد کریمخان الکرمانی

۶- رساله فادسی در رد حاج محمد کریمخان کرمانی (۱)

۶- مرحوم آیت الله شیخ محسن محلاتی

فرزند ششم مرحوم آخوند ملا محمد علی محلاتی آیت الله شیخ محسن محلاتی است که در سال ۱۲۷۲ هجری قمری دیده به جهان گشود و از او آن کودکي مانند برادرانش به تحصیل علوم پرداخت و در ۱۲ سالگی از نعمت پدر محروم گردید و تحت مراقبت و سرپرستی برادر بزرگترش مرحوم آقا شیخ محمد حسین در شیراز مشغول تحصیل علوم دینی شد و پس از فوت آن مرحوم بدستور مرحوم میرزا یزدگ شیرازی برای تحصیل علوم عالیہ دینی به عتبات عالیات عراق مشرف گردید و چند مدتی در سامراء موفق شد از درس مرحوم میرزا استفاده نماید ولی بعد از مدتی در سامراء در درس مرحوم آیت الله میرزا محمد تقی (میرزای کوچک شیرازی) شرکت نمود و از وی به اخذ اجازة اجتهاد نایل آمد. مرحوم سید محسن امین در کتاب «اعیان الشیعه» آنجا که شرح حال مرحوم آقا میرزا ابراهیم را نوشته در پایان اضافه کرده است «وله اخ فاضل جلیل صالح اسمعہ الشیخ محسن» (۲) او را برادری است فاضل بزرگوار و برادرزاده که اسم او شیخ محسن می باشد.

(۱) اعیان الشیعه ج ۲ ص ۲۱۳ طبع بیروت

(۲) اعیان الشیعه ج ۲ ص ۲۱۳ طبع بیروت